

Čtení

Mdr 2,12a.17-20

–

Žl 54,3-4.5.6+8

–

Jak 3,16-4,3

–

Mk 9,30-37

Text evangelia pro děti

Ježíš a jeho učedníci sestoupili z hory a procházeli Galilejí, ale on nechtěl, aby o tom někdo věděl. Poučoval totiž své učedníky a říkal jim: „Syn člověka bude vydán lidem do rukou a zabijí ho, ale za tři dni po své smrti vstane.“ Oni však té řeči nerozuměli, ale báli se ho zeptat. Potom přišli do Kafarna. Když byl v domě, zeptal se jich: „O čem jste cestou rozmlouvali?“ Oni mlčeli, protože cestou mezi sebou rozmlouvali o tom, kdo z nich je největší. (Ježíš) se posadil, zavolal si svých Dvanáct a řekl jim: „Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech.“ Pak vzal dítě, postavil ho před ně, objal ho a řekl jim: „Kdo přijme jedno z takových dětí kvůli mně, mne přijímá; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal.“

Slova k vysvětlení

Syn člověka: Zvláštní výraz, který v Písmu svatém označuje významného člověka, který je mocný a silný. Tento titul vztahuje křesťanská tradice k Ježíši na základě výkladu knihy Daniel 7,13.

Zamyšlení pro práci s dětmi

Komentář k evangeliu: Dnešní úryvek tematicky navazuje na předchozí neděli. Ježíš znovu opakuje, jak bude vypadat jeho cesta ke vzkříšení: skrze bolest a smrt. Učedníci tentokrát nic nenamítají, řeší totiž něco zcela jiného – stále v perspektivě Mesiáše jako mocného krále přemýšlejí, kdo z nich je největší (nejmocnější). A tak Ježíš znovu trpělivě představuje svoji cestu: „*Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech.*“ Moc a síla v Božích očích spočívá ve službě ostatním, zvláště těm nejmenším a nejpotřebnějším.

Poselství textu o spáse: Významnou zprávou Ježíšova učení o tom, co znamená být Mesiášem, je mimo jiné to, že Bůh má poněkud jiná měřítká než lidé. Každý – bez ohledu na svoji sílu, moc, postavení, výkon – je pro něho důležitý. Poselství se týká také mezilidských vztahů: když přijímáme mezi sebou jeden druhého v úctě a lásce, přijímáme samotného Ježíše.

Souvislost s liturgií: Můžeme zde vidět souvislost s obřady Zeleného čtvrtku, s mytím nohou, kdy Ježíš, Pán a Mistr, na sebe bere oděv služebníka a umývá učedníkům nohy.

Každou mši svatou si můžeme připomenout Ježíšovu lásku a pochopení pro ty nejmenší a nejslabší při bezprostřední přípravě na svaté přijímání, když vyznáváme, že „si nezasloužíme, aby k nám přišel,“ a on k nám přesto přichází.

Plnější smysl – aktualizace poselství pro náš život: Podobně jako minulou neděli je dnešní úryvek výzvou k prověřování našich vzorců myšlení a jejich očistování v souladu s Ježíšovým učením a životem. Ve škole nebo jiném kolektivu, který nesdílí křesťanské hodnoty, se nám může začít zdát, že měřítkem našeho úspěchu a naší hodnoty je značka oblečení či mobilního telefonu, umění se prosadit, vyvrát na druhé a na učitele apod. Co může Ježíšova výzva „*Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech*“ znamenat konkrétně pro nás, v naší situaci, v našem prostředí?

3 – 6 let

V evangeliích moc často o dětech neslyšíme. Když už ano, vidíme, jak má Pán Ježíš nás děti rád. Ježíš v příběhu objímá jedno z dětí a ukazuje přihlížejícím, jak je důležité chránit a starat se o ty nejmenší. Má nás rád, bez ohledu na to, co umíme nebo neumíme, jak velcí nebo malí jsme, co nosíme za oblečení apod. A stejně jako on se můžeme i my učit mít rádi druhé lidi.

6 – 9 let

Stejně jako apoštolové se můžeme i my někdy dohadovat: doma mezi sourozenci, v partě spolužáků, na náboženství nebo s kamarády, kdo z nás bude rozhodovat nebo kdo je nejdůležitější. A i nám Ježíš říká: „*Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech*“. Co to znamená konkrétně? Kdybychom si z někoho udělali sluhu celé party a nechávali na něm všechny úkoly, odpovídalo by to Ježíšově výzvě? Zkuste se společně zamyslet, jak je možné druhým sloužit podobně, jako to dělal Ježíš.

9 – 14 let

Ježíš v dnešním úryvků říká „*Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech*“. Zkusme se společně zamyslet nad tím, co to znamená a jak tuto výzvu můžeme uplatňovat v našem životě. Ale pozor, v následující větě máme od Ježíše důležité upřesnění: „*Kdo přijme jedno z takových dětí kvůli mně, mne přijímá*.“ Někdy totiž vidíme kolem sebe lidi, kteří dělají všechno možné pro ostatní lidi, ale jsou u toho naštvaní, nebo se tváří velmi utrápeně a udřeně. Často jsou smutní, že je za tuto jejich „službu“ nikdo neocení. Možná se jim stalo, že neslouží druhým z lásky k Ježíši, ale proto, aby je druzí obdivovali a uznávali. Zkusme pamatovat na to, že naše služba souvisí s láskou k Ježíši a především, že Ježíš nám slouží a stará se o nás jako první.

Aktivita

3 – 6 let

Pomůcky: papíry, pastelky, nůžky, Hosana modrá

Každé dítě si na papír nakreslí nějakou postavičku (maminku, brášku, kamaráda,...). Pak je vystříháme (zejména kolem nohou a hlavy, aby vynikla jejich výška) a vyzveme děti, aby je seřadily podle velikosti. Pak si vzpomeneme na čtení z evangelia a připomeneme si, co udělal Ježíš, když si zavolal apoštoly. Někoho si vybral. Koho? Koho by si vybral z našich postaviček? Proč? Pán Ježíš si vybral dítě, protože je ze všech nejmenší a lidé si o něm obvykle něco myslí. Co asi? (že je malé, proto hodně věcí neumí, nerozumí jim ... – necháme děti vyjádřit jejich zkušenost). Co si může myslet Ježíš o malých dětech? (Cílem aktivity by mělo být dětem ukázat, že Ježíš nás nerozlišuje podle velikosti, schopnostem atd., ale záleží mu na každém z nás, i tom nejmenším.) Na závěr můžeme zazpívat písničku *Láska Kristova je tak nádherná* (č. 116).

6 – 9 let

Pomůcky: papír A4, fixy, Hosana modrá

Připravíme postavičky vystřižené z papíru pro každé dítě (stačí jednoduše, vystřižené z několikrát přeloženého papíru). Rozdáme je dětem a každé dítě si postavičku dotvoří tak, aby byla symbolem jeho samého.

Na papír A3 (nebo větší) napíšeme větu „*Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech*“ a požádáme děti, aby si vybraly místo pro nalepení své postavičky a položily ji tam. Kdo chce, může říct, proč si vybral právě tohle místo a jestli ho zvolil s ohledem na úvodní větu. Pak společně přemýšlíme, co znamená být první před Bohem a co to může znamenat v myšlení lidí. Co mohl myslet Ježíš větou, kterou máme před sebou? Na závěr můžeme připojit píseň *Slunce ať svítí, kde jsi ty* (č. 233).

9 – 14 let

Pomůcky: papíry, tužky nebo fixy, Hosana modrá

Na začátek zazpíváme píseň *Přemýšlej, děkuj a služ* (č. 208). V první části se můžeme zamyslet, jak bychom se společně mohli zapojit (nebo už se zapojujeme) do služby ve farnosti: ministrování, schola, občasný úklid kostela či fary. V druhé části si každý napíše na svůj papír nějaký příklad toho, jak slouží druhým nebo jak by s tím chtěl začít. Přemýšlíme, co znamená, že má být naše služba druhým spojena s láskou k Ježíši. (Nápověda: můžete vyjít z označení „svévolník“ v knize Moudrosti. Kdo je „svévolníkem“? Ten, který koná dle své vůle bez ohledu na Boží vůli. Jak to souvisí s láskou k Ježíši?) V závěrečné modlitbě můžeme prosit, aby nám Ježíš v naší službě pomáhal a abychom si také dokázali najít čas na odpočinek.

Obrázek

Ježíš a dítě